

De soep in

Klucht in twee bedrijven

door

RIANNE JONKER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE SOEP IN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIANNE JONKER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Alice Bergen - Alice is getrouwd met John Bergen en samen hebben zij een dochter, Monique. Monique maakt met haar gedrag en uiterlijk haar moeder vaak van slag. Alice is een vrouw die alles graag goed geregeld heeft en in paniek kan raken als alles niet loopt zoals zij wil. Verder werkt ze als administratief medewerkster en ziet zij er uit als een doorsnee vrouw.

John Bergen - John is de echtgenoot van Alice en dus de vader van Monique. Hij heeft minder moeite met zijn dochter als zijn vrouw, maar hoopt toch wel dat ze zichzelf wat zou veranderen. Daarnaast is John makkelijk in de omgang en ziet hij alles van de zonnige kant. Hij is onderzoeker.

Monique Bergen - Monique zit op de modevakschool en kleed zich erg hoerig, draagt felle make-up en probeert haar ouders gek te maken met haar gedrag.

Olga van Zenuwen - Olga is getrouwd met Frank en zij hebben samen een zoon, Paul. Olga is net als haar man een dief, maar doet zich voor als een keurige en bekakte vrouw. Ze draagt ook zeer chique kleding.

Frank van Zenuwen - Frank is de echtgenoot van Olga en dus de vader van Paul. Net als zijn vrouw is ook hij een dief, maar doet zich voor als zeer keurige man. Hij draagt een pak met stropdas of vlinderdas.

Paul van Zenuwen - Paul is de zoon van Olga en Frank en studeert rechten. Hij moet zich netjes kleden en gedragen, maar vindt dit helemaal niks. Ook vindt hij het niet leuk dat zijn ouders dieven zijn en probeert hij meer vrijheid te krijgen.

DECOR:

Het toneel bestaat uit een standaard woonkamer waar alles zich afspeelt. Er is links een kastdeur waar iemand in kan worden gestopt en een deur die naar de voordeur leidt. Aan de rechterkant is een deur die naar de keuken en andere vertrekken leidt. In de achterwand zit een groot raam waar lange gordijnen voor hangen en er staan een bank, twee fauteuils en een salontafel. Tegen de achterwand staat ook een boekenkast waar glazen, foto's, oude boeken, kaarsen en nog wat prullaria in staan. Verder hangt er nog een spiegel.

Alice en John zitten normaal gekleed in de stoelen. Alice leest wat in een magazine en John is de krant aan het lezen.

John: lieverd, enig idee waar Monique is?

Alice: nee, vanmorgen liep ze boos weg, omdat ze niet naar dat feest mocht.

John: vindt je het gek, drugs, drank en wie weet wat ze daar nog meer doen. Ons lieve kind hoeft het slechte pad niet op. *(Monique komt op in sexy kleren, fel opgemaakt)*

Monique: laat me raden, onderwerp ik.

Alice: lieverd, waar heb je de hele dag gezeten, je vader en ik waren doodongerust.

Monique: alsjeblieft zeg, bespaar me je gepreek. Wist je trouwens al dat we nieuwe burens hebben gekregen?

John: Niet van onderwerp veranderen... nieuwe burens?

Monique: ja, van die vreselijke kak-mensen. Zou me niks verbazen als ze straks op de stoep staan. Even kennis maken met onze nieuwe burens.

Alice: O nee toch, en ik heb niks in huis.

Monique: maakt toch niks uit? Zijn ze ook snel weer weg. Ik ben op mijn kamer. *(af naar keuken)*

Alice: *(staat op en loopt verward door de kamer)* Wat nu John? Als ze hier komen moet ik toch een goede indruk achterlaten?

John: met een dochter zoals die van ons? Luk je toch niet. *(er wordt aan de deur gebeld)* Ik ga wel. Doe nou gewoon even rustig. *(af naar de deur)*

Alice: O hemeltje, o hemeltje wat nu. *(John komt op, gevolgd door Olga en Frank, welke er zeer netjes uit zien)*

John: *(stelt Alice voor)* Dit is Alice, mijn vrouw. Alice, dit zijn Frank en Olga van Zenuwen, onze nieuwe burens. *(Alice geeft de twee een hand)*

Olga: wat enig om u te ontmoeten mevrouw Bergen. Ik hoop van harte dat wij het goed kunnen vinden. Weet u het is zo eng als je in een hele nieuwe buurt komt wonen. Ik zei al tegen onze Paul dat hij...

Frank: het spijt mij dat mijn vrouw gelijk zo veel praat, dat zijn de zenuwen, begrijpt u wel.

Alice: O ja, natuurlijk. Ehm, wilt u misschien een kopje koffie? Ik heb helaas niks anders in huis.

Olga: O, maar dat geeft toch niet, u had immers niet verwacht dat wij op de stoep zouden staan. *(Alice knikt en holt gauw naar de keuken)*

John: Zo, eh gaat u toch zitten. *(ze zijn alle drie stil en kijken alleen een beetje rond. Dan komt Monique de kamer in, dezelfde kleren, maar*

minder make-up)

Monique: O nee hé, als ik het niet dacht. Waarom mot iedereen nou gelijk weer op mijn plekkie gaan zitten. *(tegen Olga en Frank)* Schuif is even op, kan ik ook nog zitten. *(Olga en Frank schuiven zo ver mogelijk op en kijken verachtelijk naar Monique)*

John: *(tamelijk geschrokken)* Dit eh, dit is eh, onze dochter Monique.

Monique: Ha! *(Frank en Olga lachen verbeter)*

Olga: *(tot John)* Weet u, wij hebben een zoon, Paul. O, dat is zo een heerlijke jongen. Knap, keurig en heel intelligent. Hij zit nu op de universiteit en studeert rechten. *(Alice komt binnen met de koffie en kijkt geschrokken als ze Monique ziet)*

Monique: Nou gezellig hoor, zo'n studiebol, zit zeker in de familie, dat saaie. *(Olga kijkt haar beledigd aan)*

John: Lekker, koffie. *(hij helpt Alice met het inschenken en verdelen van de kopjes, dan gaat de telefoon van Frank af)*

Frank: excuseer mij. *(hij neemt op)* Met de heer van Zenuwen spreekt u... Wat zeg je?... Nee toch... Nou ehm, je moeder en ik komen gelijk... Tot zo.

Alice: is er iets ergs gebeurd?

Frank: Paul is zijn schoolboeken kwijt en hij moet zijn huiswerk nog maken. We moeten hem helpen zoeken, anders krijgt hij het niet af. *(Olga en Frank geven Alice een hand en lopen snel af)*

Alice: mooi is dat zeg, laten ze gewoon maar de koffie staan.

Monique: En jij je maar druk maken omdat je niks in huis had. Hoe laat eten we eigenlijk?

Alice: Weet ik niet. Ik moet eerst nog even boodschappen doen.

Monique: oké, dan ga ik nog even naar Anita. Tot straks! *(loopt af)*

Alice: ja, ik ga dan maar boodschappen doen. *(ruimt alles weer op het dienblad en gaat naar de keuken)*

John: Hé, lekker rustig, kan ik misschien eindelijk mijn krant uit lezen. *(Alice komt weer op met tas en haar jas aan)*

Alice: Tot zo *(af. Even kan John zijn krantje lezen, maar dan komt Paul binnen, brilletje op en strak in pak)*

Paul: Het spijt mij dat ik zomaar binnen kom vallen, maar ik zag uw vrouw weggaan en zij liet de deur per ongeluk open staan. Ik moest mij van mijn ouders nog even aan u voor komen stellen. Mijn naam is Paul van Zenuwen. Ik ben uw nieuwe buurjongen. *(steekt zijn hand uit naar John)*

John: *(totaal overrompelt)* Goh, dat er nog zulke jongeren zijn deze dagen. John Bergen, aangenaam.

Paul: Hoezo, zulke jongeren?

John: Nou ja gewoon, ik eh. Laat maar. Wil je iets drinken?

Paul: Lekker, heeft u een glaasje water voor mij?

John: Tuurlijk, komt eraan. *(af naar keuken. Paul staat op en kijkt naar de foto's in de boekenkast. Ziet er een van Monique en houdt deze voor zich en bekijkt hem aandachtig. John komt op met een biertje en glas water)*

Paul: Dank u. Is dit uw dochter?

John: Ja, ik ben bang van wel.

Paul: Bijzonder type. Hoe oud is ze?

John: Eenentwintig. De ideale leeftijd om uit huis te gaan.

Paul: Hoezo? Ik ben drieëntwintig en ik woon nog steeds bij mijn ouders.

John: Jij bent normaal.

Paul: Dat komt door de opvoeding van mijn ouders. De opvoeding heeft veel invloed op een kind. Het bepaald het hele verloop van zijn verdere leven.

John: Wilde je zeggen dat mijn vrouw en ik in de opvoeding tekort zijn geschoten?

Paul: Welnee, maar er zijn wel bepaalde factoren die een grote invloed hebben. *(John staat op het moment om uit zijn vel te springen als Alice met een lege boodschappen tas thuis komt)*

Alice: Leuk hoor, we hebben geen eten vanavond. De supermarkt is dicht. Wegens verbouwing gesloten en om nou nog naar Naaldwijk te gaan, daar heb ik geen zin in hoor. *(kijkt verbaasd naar Paul en gooit haar jas op de bank)* Wie is dat?

John: Dat is Paul, de zoon van onze nieuwe burens. *(Paul geeft Alice een hand en maakt een lichte buiging)*

Paul: Zeer aangenaam kennis met u te maken. Ik moet zeggen dat uw dochter totaal niet op u lijkt. U bent veel knapper.

Alice: *(overrompelt)* dank je Paul.

Paul: Maar nu moet ik weer gaan. Mijn boeken wachten en morgen is de school weer vroeg open. Tot ziens. *(kordaat loopt hij af)*

Alice: Wat een keurige jongen. Zou een goed voorbeeld voor Monique kunnen zijn.

John: alsjeblieft zeg, die zou hem helemaal gek maken. En trouwens, denk je nou echt dat zij zich in zou laten met een jongen zoals Paul?

Alice: Je weet maar nooit. *(Monique komt op)*

Monique: Wat weet je maar nooit?

John: *(geschrokken)* Ehhh, hoe het afloopt met je kinderen. Voor je het weet zijn ze volwassen.

Monique: Ja hoor pa. *(tot Alice)* Weet je nou al wat we gaan eten?

Alice: Voorlopig niks. De winkel was dicht. Ik heb misschien nog wel wat kliekjes liggen van gisteren.

Monique: Nee hé, ik eet wel gewoon brood. *(de telefoon gaat en Monique springt op om hem op te nemen)* Hallo met Monique... Wie?... O ja, die... Nee, ze zijn er wel. ...Ja is goed, dag. *(met de telefoon naar Alice wijzend)* Mam, de buurvrouw.

Alice: *(neemt hoorn over)* Met Alice... Meent u dat?... Ja natuurlijk heel graag... Is goed, zien we u zo... Dag. *(naar John)* Ze vraagt of we bij hen willen komen eten.

Monique: Ja dag, ik blijf wel hier. Je denkt toch zeker niet dat ik bij die kakkers ga zitten hé?

John: Dan gaan wij wel met ons tweetjes. *(af naar keuken en komt gauw terug met jas aan)*

Alice: *(pakt jas van bank en trekt deze aan, als John terug is)* Mooi, dan gaan we maar. Houd je het huis heel schat?

Monique: Ja hoor, eet smakelijk. *(valt met een plof op de bank en Alice en John gaan af)* Leuk hoor, geen eten. Wat heb je nou nog aan ouders deze dagen. Je moet toch alles zelf doen. *(loopt naar de cd-speler en zet de muziek hard aan, gaat op de bank zitten met een tijdschrift. Paul komt binnen met een sleutel in zijn hand en een boek)*

Paul: Goedenavond. *(Monique hoort het niet vanwege de muziek. Paul loopt naar de cd-speler en zet deze uit. Monique vliegt razend overeind en schokt als ze Paul ziet)*

Monique: Wie ben jij nou weer?

Paul: Aangenaam, Paul van Zenuwen, ik ben je nieuwe buurjongen.

Monique: Ja vast, en wat doe je dan hier? Hoe kom je in hemelsnaam binnen?

Paul: O, je ouders vertelde me dat je goed in engels bent en aangezien dat mijn zwakste vak is, zeiden ze dat jij me misschien wel kon helpen, dus gaven ze me de sleutel om naar binnen te gaan.

Monique: O ja, jou helpen. En waarom zou ik? Ik ken je amper. En je denkt toch zeker niet dat ik me ga verlagen tot jouw niveau?

Paul: *(beledigt)* Sorry, maar ik vraag alleen maar wat.

Monique: Eer ik jou help, ben ik al lang aan de andere kant van het gras. *(loopt af naar haar kamer)*

Paul: Nou breekt mijn klomp. *(naar de foto's kijkend)* Ze is wel veel leuker dan op die foto. Ik moet dat vak halen. Als ik nou eens... Ja, dat is wel een goed idee... Wacht maar af meissie, I'll be back! *(hij gaat af. Monique komt weer op)*

Monique: *(Paul na spelend)* I'll be back. Ja hoor, is goed, maar dan moet je niet schrikken van mij. Eikel, echt een gozer die niks anders doet dan de hele dag in de boeken zitten. Gezellig hoor. *(gooit de muziek weer aan, wel zachter, en gaat weer zitten lezen. Alice komt*

binnen, zeer boos en gooit haar jas over een stoel)

Alice: Hoe durf je, hoe durf je, Paul is een zeer nette jongen. Daar zou jij wel een voorbeeld aan mogen nemen. Als jij ooit nog manieren krijgt dan, dan, dan...

Monique: Dan wat? Kom ik misschien toch nog een keer goed terecht? Alsjeblieft mam, houd je gepreek voor je. Die knul kan niks zelf, hij kent alleen al zijn boeken. Wil je echt dat ik zo wordt? Nooit zelf iets beslissen of doen?

Alice: Dat is in ieder geval beter dan wat je nu doet.

Monique: Nu doe ik ook niks, ja, met jou praten, maar daar heb ik ook niet veel aan. Ik ben op mijn kamer, o nee, eerst ff eten klaar maken. Dan naar mijn kamer. Zie je, ik kan best zonder jullie. *(af naar keuken)*

Alice: *(ploft op de bank)* Kinderen, waarom begin je eraan. Je kunt beter een hond in huis nemen. Die luistert tenminste nog. *(ze gaat op de bank liggen en valt in slaap. Paul komt binnen gelopen en denkt dat het Monique is. Hij is gekleed in een wijde broek, versleten T-shirt, heeft een zonnebril op en kauwt overdreven op een kauwgumpje)*

Paul: *(overdreven)* O Monique, help me. Ik kan het niet zonder jou. Help me, help me! *(Alice word wakker en heeft geen idee wie ze voor zich heeft en denkt dat het een stille aanbieder is)*

Alice: Waar moet ik je mee helpen dan? *(Paul schrikt als hij door heeft dat het Alice is en verdwijnt af, hij laat alleen zijn zonnebril vallen)* Ga nou door, waar moet ik je mee helpen? *(ze staat op en ziet niemand)* He, ik weet toch zeker dat ik iemand hoorde. Zal het wel gedroomd hebben. *(dan ziet ze de zonnebril liggen)* O jee, niet gedroomd, dat betekent dat... Nee, dat kan toch niet? Wie zou het dan moeten zijn. De buurman, dat kan wel. *(dan komt John binnen, houdt jas aan. Alice houdt de zonnebril achter haar rug)*

John: Hi lieverd. Oh, ik moest daar weg. Heel de tijd dat geraaskalk over die Paul.

Alice: Ja, ze zijn echt helemaal weg van hem. Jammer dat Monique hem zo afstoot.

John: *(achterdochtig)* Wat heb je achter je rug?

Alice: O niks hoor helemaal niks. *(ze gaat zitten en stopt de zonnebril onder het kussen)* Zeg John, geloof jij dat dromen echt kunnen gebeuren?

John: Waar komt dat nou weer vandaan.

Alice: Gewoon, dat vroeg ik me af. *(ze staart in het niets)*

John: Oké, waar ben je mee bezig?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto